

Honec krav

táborové písně

capo 4 alebo

1. Po zasmušilé pustině jel starý honec krav,
den temný byl a ševelil dech větru v stéblech trav,
tu honec k nebi pohleděl a v hrůze zůstal stát,
když z rozervaných oblaků viděl stádo krav se hnát.

R: |:Jipijaej, jipijajou, to přízraky táhnou tmou.:|

2. Ten skot měl rohy z ocele a oči krvavé
a na bocích mu plápolaly cejchy řeřavé,
oblohou se neslo jeho kopyt dunění
a za ním jeli honci až k smrti znavení.

R: Jipijaej...

3. Ti muži byli zsinaní a kalný měli zrak
a marně stádo stíhali, jak mračno stíhá mrak,
proudy potu máčely jim tvář i košili
a oblohou se nesl jejich jekot kvílivý.

R: Jipijaej...

4. Tu jeden honec zastavil a pravil:"Pozor dej,
svou duši hříchu uvaruj a ďáblu odpírej,
bys' nemusel pak po smrti se věky věků štvát
a nekonečnou oblohou to stádo s námi hnát."

R: Jipijaej... (2x)